

Čičenický hlasatel

Poděkování

V sobotu 12. dubna 2008 zorganizoval Čičenický klub o.s. humanitární sbírku pro Diakonii Broumov, která byla velice úspěšná. Děkujeme všem za donesené věci a pomoc potřebným.

Setkání rodáků

Dne 27.9.2008 je plánováno setkání rodáků. Jelikož je velice složité získat adresy všech rodáků z obcí patřících pod obec Čičenice, prosíme všechny kdo mají kontakty na osoby narozené ve Strpí, Újezdci, Čičenicích, Cihelně, Klůsu, Červených chalupách a Mlýně a nebydlí zde, zda by mohli tyto adresy nahlásit na OÚ Čičenic. Svým dobrým skutkem zajistíte setkání s těmi, které jste již dlouho neviděli a společně vzpomenete na staré časy.

Kdyby na zemi uládla láska, nepotřebovali bychom žádné zákony

ARISTOTELES ze Stageiry

Zprávy z radnice

V průběhu II. čtvrtletí došlo k těmto událostem.

✓ Obecní úřad nabízí tyto služby: - jak jsme již zmínili v minulém čísle jde o ověřování listin (ověření shody opisu nebo kopie s listinou a ověření pravosti podpisu), dále je možno za poplatek zkopírovat dokumenty. U pana Špirocha pak lze objednat pronájem křovinořezu a motorové pily.

✓ Byla uzavřena nájemní smlouva mezi obcí Čičenice a panem Malíkem ze Štěkně pro „důl Jaroslav“ na období od června 2008 do konce roku 2009. Zájemci o rybářský lístek se mohou domluvit na tel. čísle 602 326 334, kde budou seznámeni i s pravidly lovu ryb na zmíněném revíru „Jaroslav“.

✓ V loňském roce obec koupila požární vozidlo „AVIA“ a nyní jmenovala jednotku sboru dobrovolných hasičů při obci Čičenice, jejímž velitelem se stal pan Veselý Karel. Zažádali jsme na JČK do Českých Budějovic o grant „Pořízení materiálního vybavení pro činnost jednotky SDH Čičenice“ a obdrželi finanční podporu ve výši 105 000,- Kč.

✓ Dalšími granty jsou: - naučná stezka Čičenice (výše 80 000,- Kč - v příštím čísle upřesníme trasu s mapkou). Z programu SZIF jsme získali na stavební úpravy a modernizaci předškolního zařízení Čičenice cca 2 000 000,- Kč s tím, že spoluúčast obce činí 220 000,- Kč. Vlastní akce proběhne v období měsíce července a srpna, kdy bude také MŠ uzavřena. Rodiče, jejichž děti budou navštěvovat školkou o prázdninách, si musí domluvit s paní ředitelkou náhradní návštěvu MŠ ve Vodňanech či Protivíně.

✓ Naši žádosti na JČK v Českých Budějovicích bylo vyhověno a obec získala 2 500 000,- Kč na obnovu a rekonstrukci I. etapy kanalizace. Jedná se o opravu kanalizace v části nad MŠ s tím, aby veškeré splaškové vody byly svedeny do stávající kanalizace. Dešťová voda přicházející ve směru od Záboří a okolních pozemků bude přímo svedena do rybníka, ležícího na návsi.

✓ V návaznosti na tuto etapu připravujeme rekonstrukci kanalizace ve směru k přejezdu a k vybudování ČOV (čistička odpadních vod). Tato čistička by měla být kořenová (předpokládáme vybudovat 4 pole + 2 menší rybníčky dočistovací). Na projektovou dokumentaci jsme již získali od Jihočeského kraje finanční podporu ve výši 246 000,- Kč.

✓ Další finance jsme získali již v roce 2007 od Nadace ČEZ, a to 110 000,- Kč, na dovybavení MŠ v Čičenicích. Byla zakoupena skluzavka a dvoumístná houpačka. Od stejné organizace pak v letošním roce na „Modernizaci sportovních kabin“ 100 000,- Kč. Výhledově bychom z kabin chtěli s pomocí financí od Evropské unie vybudovat víceúčelové zařízení - posilovnu, prostor pro masáže a zachovat dvě místnosti pro domácí a hostující fotbalisty.

✓ Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových nabídl obci bezúplatný převod příjezdové komunikace k rybníku Mlýnský a dále pozemek pod bytovkou čp. 99 a část sousední parcely.

✓ Byla schválena „Obecně závazná vyhláška“ pro dvousložkovou formu platby za vodné (pevná složka - platba za vodoměr; pohyblivá - za odběr vody). Cena vody za m³ pro rok 2008 činí 25,16 Kč.

UPOZORNĚNÍ

na splatnost poplatků za:

likvidaci komunálních odpadů	450,-Kč/osoba
poplatek za psa	150,-Kč.

Poplatky jsou splatné nejpozději do 30.června kalendářního roku. Při nesplnění poplatkové povinnosti může obec poplatky zvýšit až na trojnásobek.

Obecní úřad Čičenice

Spolkový život v obci 1

Turistický pochod

II. ročník turistického pochodu o „Čičenickou kočičku“ se uskutečnil pod záštitou Čičenického klubu, o.s. a OÚ Čičenice, v sobotu 19.dubna 2008. Výchozím bodem byla Mateřská školka v obci, každý účastník dostal mapku s vyznačením trasy a mohl si vybrat buď 5 km, nebo 10 km. Počasí bylo vrtkavé, chvilku sluníčko, chvilku déšť, ale přesto se sešlo cca 45 účastníků, kteří šli vesměs delší trasou. Mimo to byla trasa ještě vyznačena papírovými fábory, aby nikdo nezabloudil. O to se postaraly členky klubu v čele s Jadou Šímkem. Všichni dorazili zpět bez úhony, v MŠ je očekávalo občerstvení v podobě párků, sladkostí a pití, a hlavně medaile v podobě kočičky. Nejméně polovina účastníků byly děti. Únava nebyla na nikom patrná, tak ještě pí Langerová - ředitelka MŠ - která pochod také absolvovala, popadla kytaru a všichni si s chutí zazpívali. Všem se pochod líbil, doufám, že se stane každoroční tradicí.

Hájková Blanka

Nejmladší účastníci pochodu v cíli

Pálení čarodějnice

30. 4. 2008 Čičenický klub, o.s. připravil na hřišti pro děti i dospělé „Pálení čarodějnic“. Dnes už málokdo ví, co tento pojem znamená. Vyčetla jsem, že jde o pohanský zvyk, který na naše území zavlekli pravděpodobně Kelové. Jeho význam souvisí s přechodem ročních období – zimy do jara. Podle starého kalendáře, před svátkem Filipa a Jakuba, zakládali lidé ohně, aby zde spálili všechny nepořádek ze stavení, který se během zimy nahromadil. A protože byla zima spojována s vládou duchů a zlých mocností, přetvořili si lidé toto zlo do podoby čarodějnice, kterou večer na ohních spálili. A tím prý ochránili stavení po celý rok před zlem.

Také my jsme utvořili čarodějnici, kterou si děti sami odnesli na hřiště, kde ji na hranici spálily – pochopitelně za dozoru a pomoci dospělých. Sešlo se nás kolem padesáti účastníků. Přišli mezi nás i malí čarodějové a čarodějky. Masky byly odměněny sladkou odměnou. Ta nejhezčí byla zvolena, „MISS čarodějkou 2008“. Děti si mohly také trochu zasportovat a potom si opéci buřty. Doufáme, že se všem líbilo a příští rok se opět posledního dubna sejdem na hřišti v Čičenicích, abychom spálili zlo a ochránili vesnici před zlými duchy. Akce se pořádala v rámci Oranžového roku 2008 s JE Temelín. Děkujeme všem sponzorům, lékárně U zlatého slunce Vodňany, panu Rychtář z Protivína a JE Temelín.

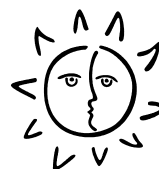
Mrkáčková Ilona

MISS čarodějka 2008

VÍTÁNÍ LÉTA - ČIČENICE - 28. 6. 2008

Sponzoři: E-ON; ZEO trade; CARGO; Byliny Mikeš; Jihočeská drůbež Vodňany; Rybářství Vodňany; DEUTRONIC; Provident; PLATAN Protivín; COCA-COLA; manželé Belzovi; Štos - zeměčnictví, Ševčík - voda, plyn, topení; Bareš - nožířství; Hospůdka "U Čudly"; LADO - Pártl; TJ BLATA Čičenice; Tomáš Borovka; Šímek Vladimír; Ronexgroup; Š+H; Malík Jan; Sdružení elektro - Radek Varyš + Vratislav Tondr.

Spolkový život v obci 2

Kočárková rallye

Ve čtvrtek 8. května pořádal Čičenický klub, o.s. ve spolupráci s OÚ Čičenice v rámci Oranžového roku 2008 s JE Temelín, již druhý ročník „Kočárkové rallye“. Za krásného slunného počasí se sešlo na startu u MŠ v Čičenicích 58 účastníků. Přišly nejen maminky s malými dětmi v kočárku, ale i tatínci, babičky a malé holčičky s kočárky a panenkami. Rallye měla dvě trasy, kratší vedla po Čičenicích, delší pak přes Strpí do Újezdce a zpět k Mateřské školce, kde dostali všichni občerstvení a děti barevný míč.

Krásné odpoledne bylo nejen oslavou Svátku matek, ale i milé setkání mladých maminek, tatínků a jejich dětí. Čičenický klub, o. s. děkuje sponzorům a všem, kteří se na této akci podíleli.

Scherlingová Alena

Malé „maminky“ s kočárky a panenkami

Mezinárodní den dětí

Devadesát pět čičenických dětí oslavilo 31. května 2008 MDD, který pro ně připravil Čičenický klub, o. s. spolu s Obecním úřadem a sponzory na hřišti TJ Blata v Čičenicích. Mezi děti přijeli vojáci ze Strakonice s připraveným programem,

kteří zaujal i dospělé. Děti si zastřílely ze vzduchovky, osahaly zbraně, prohlédly auta a zhlédly ukázkou bojového umění. Další součástí odpoledne bylo vystoupení mažoretek z Písku. Dívky ve věku od 8 do 14 let v krásných uniformách s bílou hůlkou v ruce předvedly vystoupení, na které nikdo z přítomných nezapomene. Celé odpoledne děti soutěžily, projížděly se na koních ze Štětic, prokousávaly se koláči až k vytouženým mincím. Domů pak odcházely příjemně unaveny, s mnoha zážitky a s balíčky ovoce a sladkostí. Nejkrásnější svátek v roce oslavilo spolu s dětmi i mnoho dospělých ze širokého okolí, které přilákal bohatý program, pěkné počasí a také možnost sejit se s přáteli. Šťastný úsměv dětí a žádný úraz je pro pořadatele vždy oceněním jejich snahy a podnět pro další zajímavé akce. Děkuje všem sponzorům za jejich finanční podporu. Akce byla pořádána v rámci Oranžového roku 2008 s JE Temelín.

Petržilková Marie

Na oslavě MDD si děti zastřílely ze vzduchovky

Mažoretky z Písku

Oheň po úderu blesku ... V pondělí dne 9.6.2008 úder blesku způsobil požár stodoly v obci Újezdec. K ohni přijeli profesionální i dobrovolní hasiči z Vodňan. Po půl hodině byl oheň zlikvidován. Plameny zasáhly hlavně staré seno. Této akce se zúčastnili i dva dobrovolní hasiči z Čičenic. Pan Veselý Karel a Svatoš Vít.

Veteráni v Čičenicích ...

Dne 10.5.2008 se konala na místním fotbalovém hřišti výstava autoveteránů. Viděli jsme auta značky škoda Felicia. Tyto náblýskané miláčky nám přijeli předvést jejich majitelé a zároveň členové ŠKODA FELICIA KLUBU.

Současná moderní doba přináší rychlejší vývoj zdokonalení automobilismu a to hlavními směry:

- ▶ co nejlepší aerodynamika, která je spojena s úsporou PHM (ať už ropného původu, biopaliva, plynu či elektřiny) a zlepšení znečištění životního prostředí výfukovými plyny za pomoci katalyzátorů a elektroniky
- ▶ stále lepší bezpečnost pro posádky vozidel
- ▶ výdrž agregátu, bezporuchovost a stále stoupající (nedostačující) výkon.

Každý výrobce chce zaujmout tvarem vozidla, ale tyto faktory nedovolují příliš odlišností, s výjimkou speciálů. Proto se našla parta lidí, které zajímá dřívější výroba osobních automobilů a motocyklů z doby, kdy se nehledělo na uspokojení uživatelů těchto strojů, ale na technickou odlišnost, bez ohledu na spotřebu (ekologie tehdy ještě nikoho netrápila) a výrobci karoserií automobilů a motocyklů dávali těmto strojům přirozenou eleganci úměrnou dané době.

Tato parta lidí, která si říká „veteránisti“ se zajímá hlavně o 2 období. Jsou to 30. léta (předválečná výroba) a 50. léta (poválečná výroba) a jako třetí kategorie jsou automobily z poloviny 60.let a speciální zaměření na válečná vojenská auta i motocykly.

Hlavní směr veteránismu je ten, aby současné generaci, i těm, kterým se tyto vozy líbí, připomínaly začínající rozvoj motorismu a tím i výběr nejkrásnějších exemplářů.

Škoda Felicia klub byl založen v r. 1960 v Praze a v r. 1966 byl uskutečněn 1. sraz majitelů těchto vozů ve Svratce a zúčastnilo se ho 150 vozidel. V letošním roce se konal již 43. celostátní sraz majitelů Škoda Felicií, Škoda 110 R-Coupé a Škoda Rapid na Knížecím rybníku u Tábora a zúčastnilo se ho 216 vozidel včetně zahraničních majitelů těchto vozů.

Vyznavači těchto „škodovek“ se zúčastňují i zahraničních srazů, v loňském roce to byl 3. mezinárodní český veteránův rande v Holandsku, svůj český klub škodovek mají i v Dánsku, letos je náš veteránklub pozván do Švédska.

Vladimír Vobr

Společenská rubrika

Jubilanti

Duben	Pajer Ladislav (60)	Rigová Ema (70)	Koblenc Tomáš (80)
Květen	Čimrhanzl Adolf (85)	Hajná Marie (86)	Daniel Jan (88)
	Pecka Jan (81)	Čejková Františka (60)	Vítek Václav (84)
Červen	Kolářová Anna (81)	Šrámková Zdeňka (87)	Janda Jan (80)

V dubnu jsme se rozloučili s panem **Ladislavem Skočným**.

Upřímnou soustrast celé rodině.

První letec byl Jihočech? – 1

Z Vodňan to je jen kousek na samotu Klūs na břehu Strpského rybníka, kde žil možná první člověk na světě, který se vlastní silou vznesl do vzduchu. Že nevěříte? Tak si přečtěte následující příběh truhláře, řezbáře, pologramotného hloubavého venkovského samouka a všeuměla Víta Fučíka řečeného Kudlička.

Nepočítáme-li dva hrdiny starověky řeckých bájí Daidala a Ikara, byli zřejmě prvními lidmi, kteří se vznesli do vzduchu dva Francouzi - ředitel pařížského královského muzea Jean Francois Pilatre de Rosier a markýz Francois Laurent d'Arlandes. Pomohl jim k tomu horkovzdušný balón sestrojený bratry Josephem Michelem a Jacquesem Etiennem Montgolfierovými, jinak majiteli manufaktury na papír. Sami v obavách o výsledek svého letu chtěli nejdříve vypravit k samostatnému letu v balónovém koši dva odsouzence k smrti. Nadšený de Rosier však vehementně protestoval a tak se prvními letci stali právě on se statečným vojákem a šlechticem d'Arlandes. Do vzduchu se vznesli až na druhý pokus 21. listopadu 1783 ze zahrady Muette na okraji Buloňského lesíku na severozápadním okraji Paříže a po bezmála půlhodinovém letu šťastně přistáli. Jen o pouhých 10 dní předběhli další dva opět francouzské odvážlivce fyzika Alexandra Césara Charlese a mechanika Roberta, kteří se tentokrát v balónu naplněném vodíkem vznesli do povětří na tři a půl hodiny a za tu dobu překonali vzdálenost 60 kilometrů. Éra balonového létání byla zahájena.

Stačilo však možná málo a místo statečných a důvtipných Francouzů se průkopníkem letectví mohl stát geniální německý básník Johann Wolfgang Goethe. Už v roce 1780 se zabýval problémem sestrojení vodíkového balónu. Ostatně i v jeho slavném díle Faust pronáší Mefistofeles zajímavé verše:

*„Ta trocha vznětlivého plynu,
kterou hbitě vyrobím,
ze země naší
ponese nás vzhůru.“*

Vida, to je přece přesný návod na balónové létání!

Troufnu si teď tvrdit, že vedle bratří Montgolfierů patří k průkopníkům vzduchoplavby i Jihočech ze samoty u Vodňan, snílek, který si více než hospodaření na kousku pronajaté schwarzenberské půdy hleděl všelijakých roztodivných kousků. Jednou se Vít Fučík na jakési soutěži cechu truhlářů v Netolicích pochlubil vyřezávanou kudlou, ze které se prý pérkem uvolnilo šest malinkých kudliček velkých jako ovesná zrnka. Právě díky této důvtipné hračce dostal šikovný řemeslník své přízvisko „Kudlička“.

Podle zápisu v matrice se Fučík narodil 3. června 1733. O dvaatřicet let později si s povolením majitele panství knížete Josefa Adama ze Schwarzenbergu koupil chalupu na zmíněné samotě Klūs. Zaplatil za ní hotově 30 zlatých, zbytek mu byl vyměřen na roční splátky po třech zlatých po dvě generace. Měl dále povinnost dohlížet na sousední Strpský rybník a k obhospodařování dostal sousední pole a louku. Za to musel ročně odpracovat 21 dnů robotních povinností.

Další záznam, zmiňující jméno Víta Fučíka, se kupodivu týká předvolání k apelačnímu soudu do Písku na 17. srpna 1780. Co se v této listině vlastně praví: „Podle nálezu veleslavné královské odvolací komory ze dne 18. července t. r. a na základě zjištění a zavedeného vyšetřování jsou obžalováni z nedovoleného uctívání sv. Koruny a sv. Kryštofa tyto jmenovaní: Josef Riedel a Jiří Kozlík z Vodňan, neméně Josef Štika, Vojtěch Krump a Vít Fučík z panství Libějovice...“

Čeho se vlastně truhlář ze samoty Klūs tak strašného dopustil? Pod termínem „nedovolené uctívání sv. Koruny a sv. Kryštofa“ se totiž skrývalo také zaklínání duchů, hledání pokladů a spojení s nadpřirozenými bytostmi. Nedá se předpokládat, že by právě Kudlička se něčeho takového dopouštěl. Tentokrát šlo zřejmě o něco jiného. O Fučíkovi totiž kolovaly pověsti, že dokáže pomocí zvláštního zařízení létat. A o něco takového bylo samozřejmě možné pouze – jak byli tehdy všichni přesvědčeni – za pomocí nadpřirozených bytostí. Dnes je nám podobné tvrzení samozřejmě k smíchu a spíše nás zajímá technická stránka věci. Tedy popis zařízení, které Kudličkovi pohyb vzduchem umožňovalo.

Bohužel všechny zprávy, které o létání Víta Fučíka máme, jsou pouze zprostředkované a notně opožděné. V roce 1861 napsal do časopisu Myslivecké zábavy lesní Špatný, že jeho otec „Václav Špatný, v té době stár 85 let, ve Skočicích u Vodňan bydlící, mi vyprávěl o muži z bývalého panství libějovického ze samoty Klūs, až co pěšky hodinou se ujde“.

Dalším dokladem je článek místodržitelského rady Antonína Böhma v regionálním vodňanském časopise Náš domov z roku 1930, v němž se mimo jiné dočítáme: „V roce asi 1894 nebo 1895 zasazovali jsme

První letec byl Jihočech? – 2

cejchy u rybníka Strpského... a tu mě u samoty úředníci Ferdinand Reidl, ředitel panství inženýr Vandas a rybní důchodní Antonín Vikari vypravovali, že v samotě Klůsu koncem 18. století bydlíval člověk, který létal.“

Antonín Böhm si také v matrikách zjistil datum smrti Víta Fučíka – 29. října 1804 - a jeho rodinné poměry. Jeho zásluhou bylo také zaznamenáno vyprávění Alosie Pytlíkové, rozené Skalické, manželky ředitele měšťanské školy ve Vodňanech, o tom, že její dědeček Jan Skalický, bývalý vodňanský purkmistr, hovořil doma o ševci ze Strpí, tedy nejbližší vsi od samoty Klūs, který přelétával místní rybník pomocí křídel, čemuž přihlíželo velké množství lidí a že se při posledním letu zřítíl do vody a utopil. Podobně potvrzoval v roce 1921 Böhmovi tehdy dvaadevadesátiletý vodňanský občan Bernard Khol, že ve Strpí bydlel jakýsi člověk, jenž létal přes Strpský rybník. Zajímavá je také výpověď vodňanského Žida Izáka Arnšteinerja, narozeného v roce 1829, který si ze svého dětství pamatoval vyprávění o muži, který létal do Vodňan a který spadl nedaleko Čičenic do rybníka Dřemliny a utopil se. Věděl také prý přesné datum příchodu, kdy onen člověk-pták přistál na okně vodňanské synagogy. Mělo prý to být 19. září 1783. To by ovšem znamenalo, že Fučík o víc než dva měsíce předehšel první let Francouzů de Roziera a markýze d'Arlandes s horkovzdušným balónem bratří Montgolfierů.

Podle toho, co se z vypravování pamětníků dochovalo, byl Vít Fučík drobné postavy a vážil pouze kolem 50 kilogramů. Snad právě lehčí tělesná váha mu usnadňovala jeho aviatické pokusy. Pozorování ptačího letu ho zřejmě přivedlo na myšlenku zkonstruovat křídla, s jejichž pomocí by se mohl vznést. Vyrobil si je z plechu, na okrajích navrtal otvory, do nichž upevnil husí brka a křídla spojil jakousi koženou vestou, kterou na sebe oblékl. Ale to samo by ještě k létání nestačilo. Vít Fučík byl zřejmě dobrým pozorovatelem přírody a všiml si, jak z děr v bahnitých krajích rybníků uniká vzduch. Nevěděl, že jde o bahenní plyn, ale pochopil, že právě on mu pomůže na cestě vzhůru do oblak. Nachytil bahenní plyn do vepřových měchyřů, přivázel je na sebe, navlékl si plechová křídla a takto vystrojen skočil ze střechy své chalupy proti vanoucímu západnímu větru. Stalo se něco neuvěřitelného – letěl! Napodobil ptáky a zamával pažemi a klouzavým letem se nesl k Vodňanům přes Strpský rybník.

Podarilo se mu skutečně sestrojít jakýsi prototyp Rogallova křídla umožňující plachtění, nebo sehrála větší roli jeho menší tělesná váha nadlehčovaná bahenním plynem? Tuhle otázku už asi nikdy nezodpovíme. Jisté je a svědecké výpovědi to také potvrzují, že nezůstal u jediného letu, ale první úspěšný pokus ho povzbudil k dalším. Při jednom zřejmě skutečně přistál až na okně vodňanské synagogy a to mu dodalo sebevědomí k záměru doletět až do Písku. To se mu však nepodařilo, údajně přistál u Selibova. Ale pak došlo k nehodě. Truhlář Kudličku zřejmě strhl proud vzduchu a zřítíl se na hráz rybníka Černoháj. Na štěstí se to obešlo jen s polámanými žebry, jenže lidé v tom viděli boží trest. Fučík byl předvolán k apelačnímu soudu do Písku a nakonec mu ještě farář z kostela svatého Štěpána na Bílé Hůrce další lety jako nebezpečné rouhání zakázal.

Vít Fučík šel do sebe. Z plechových křídel nadělal jako výraz pokání kříže, které rozestavil kolem své samoty. Podle jiné verze je odložil na půdu, kde byly údajně uschovány ještě v roce 1860, až prý si je jakýsi člověk odvezl do Prahy. Od té doby po nich stopa ztrácí. Všeuměl Kudlička se zcela určitě neutopil v rybníce, jak tvrdila místní pověst. Ve skutečnosti zemřel v pokročilém věku pětáosmdesáti let na tuberkulózu. Pochován byl na hřbitově na Bílé Hůrce, ale jeho hrob byste tu už hledali marně. Takřka by se dalo říci, že nebýt matričních zápisů a dochovaného předvolání k apelačnímu soudu, zůstal by jen jako hrdina podivuhodné legendy o ptačím muži. A my se můžeme i nadále dohadovat – letěl Kudlička, nebo neletěl?

Jan Bauer, Vodňany

Více najdete v knize - J. Bauer: Tajemná města - České Budějovice, nakladatelství Regia, 2003

Z historie

Čičenice a Strpí do poloviny 17. století.

Dne 20. 8. 1415 pražský arcibiskup Konrád z Vechty dal hrad a město Týn nad Vltavou do zástavy Janu ze Sobětic. Tak se jedna polovina Čičenic dostala k majetku světské vrchnosti z týnské panství. Druhá polovina vsi patřila již od blíže neurčené doby k hlubockému panství. V průběhu staletí se řada majitelů panství střídala, určitou dobu měli čičeničtí jen jednu vrchnost, a to když majitelé hlubockého panství se stali i vlastníky statku Protivín, kam Čičenice v určité době také příslušely. V tomto článku ale nebudeme řešit jednotlivé šlechtické majitele, ale podíváme se trochu blíže do života našich předků. Ve středověku řídili majitelé panství prostřednictvím rychtářů. Čičeničtí poddaní, s vrchností na Hluboké, patřili pod rychtu v Zábouři. Rychtář byl prostředníkem mezi poddanými a vrchností, např. vybíral poddanské dávky a rozsuzoval menší sousedské spory. Ve středověku byli poddaní povinni odvádět vrchnosti různé platy (ať již peněžní nebo naturální) a v případě potřeby vrchnosti vykonávat několik dní v roce i určité práce. Poddanské povinnosti jednotlivých poddaných určovaly zápisy v tzv. urbářích. Roku 1490 byl za vlády Pernštejnů sepsán urbář, do kterého byly vepsány veškeré poddanské povinnosti. Poddaní platili vrchnosti dvakrát ročně, a to na jaře (sv. Jiří) a na podzim (sv. Havel). Mimo to odváděli poplatky také o vánocích. Poddaní také odváděli poplatky i svému duchovnímu správci. Z hlubocké části vsi platili tzv. desátek faráři v Hůrce a z protivínské zase faráři ve Vodňanech. Mimo tyto platy museli poddaní také odvádět i mimořádné berně, které velmi často vypisovala královská komora, a to na převážně vojenské účely. V roce 1677 patřili hlubočtí poddaní z Čičenic pod Zábalskou rychtu. Podle urbáře platili mimo obvyklých platů i poplatky z jitemích pozemků a vánoční berně. V urbáři jsou zapsány dávky žita, ovsa, slepic, sýrů a vajec.

Až na několik zpráv toho o životě tehdejších poddaných mnoho toho nevíme. Jména o osudy některých z nich se také někdy dostaly na stránky vodňanských městských knih. Roku 1500 se z Čičenic do Vodňan přistěhoval kovář Jan a koupil si dvůr před Týnskou branou. Roku 1525 se ve smlouvě na zřízení rybníka Dřemliny jsou uváděna jména dvou svědků z Čičenic - Jana Šrámka a Jana Chalupy. Roku 1559 jakýsi Šlechta z Čičenic kupoval ryby z Vodňan. Roku 1583 se do Vodňan z Čičenic přistěhoval Jan tkadlec, syn Šimona Daniele, tehdy poddaný Adama z Hradce, pána na Hluboké. Roku 1588 se objevují jména Hanuše z Čičenic a Mařáka na Svatkovském gruntě. Roku 1638 čičenický poddaný z hlubocké části Pavel, syn Braunův vezl obilí na semletí do cizopanského mlýna libějovického panství na místo do mlýna patřícího hlubocké vrchnosti. Roku 1745 při osazení mezníků na hranici Čičenic byli přítomni Hrček, poddaný Hlubocký, Kovář, poddaný Protivínský a Jakub Kukačka. Roku 1750 Václav Trnka z protivínské části Čičenic věnoval na druhého kaplana při vodňanském kostele 50 zl. Roku 1758 vyhořel dům sedláka Tomáše Burdy.

To bylo jen několik málo útržkovitých zpráv, tak jak je zaznamenali písaři v různých městských knihách či v jiných dobových listinách. Více jmen tehdejších obyvatel Čičenic

se dozvíme z tzv. berní ruly království českého. Jedná se první soupis daňových poplatníků, který měl přinést přesnější informace o stavu jejich majetku, ze které byla vypočítána výše jejich daně. Berní rula byla sepsána kolem roku 1654, a tudíž zachycovala stav českého království několik let po ukončení tzv. Třicetileté války, která byla ve všech důsledcích nejničivější válkou vedenou na českém území. Následkem války znamenaly citelný pokles slibně se rozvíjející populace a ekonomiky země jako celku i jednotlivých osob a rodin. K tomu všemu také výrazně přispěla i násilná rekatolizace kdysi zdejších evangelicky zaměřených věřících. I v berní rule jsou čičeničtí poddaní rozděleni podle příslušnosti k panstvím.

Berní rula 1654: Panství Protivín a Skočice:

Rolníci, jenž qualitates mají: Adam Daniel (Hlaváč na Danielově gruntě), Jiřík Kolář, Matouš Čiplecha (asi správně Ceplecha), Matěj Sedláček, Jiřík Kovář, Matěj Hlaváč.

Rolníci vnově osedlí: Matouš Vrábek, Havel Nečas.

Panství Hluboká:

Rolníci, jenž qualitates mají: Jiřík Ctibor, Vavřinec Trčka, Pavel Brouček;

Rolnický gruntové pustí: Braumův, Kukačkovský, Burdovský, Čížkovský, Shánělovský;

Zahradníci, jenž 8 za osedlého, však pustí: Vejtovska, Kosmatovská.

Vedle poddanských usedlostí uvádí berní rula také dva rozlehlé grundy Adama Prunera, hejtmana z Nových hradů (kam patřilo nedaleké libějovické panství), ze kterých pan hejtman neplatil daně po dlouhých 33 let. Podle zápisu v berní rule mu ale byla vyměřena výše daňových poplatků.

Dvory pana hejtmana Adama Prunera nebyly jediným šlechtických majetkem na katastru dnešních Čičenic. V období třicetileté války se zde uvádí tzv. Hamfeštní dvůr, jeho majitelem byl Jan Ernest Schneider z Rottenburku, který si vzal za manželku neteř španělského fähnricha Maradasova pluku Marii Rodrigezovou dies de las Farraras. Věnem vyženil hamfeštní statek v Čičenicích, který za nedlouho tak zadlužil, že byl sekvestrován a prodán v dražbě. Zřejmě se tak stalo kolem r. 1668.

Přehled majitelů Strpí:

V průběhu několika staletí patřilo Strpí různým šlechtickým majitelům. Stála zde menší zemanská tvrz, kolem ní několik poddanských stavení. Byl to poměrně malý šlechtický statek, který se někde v první polovině 16. století stal součástí většího zemanského zboží.

1445: Hanuš ze Strpí a Jan ze Strpí

1447: poddaní lidé Albrechta Záhorcký ze Záhorčí a Janka ze Strpí, jménem Adam a Kubsa pocházející z Truskovic zapálili Chelčicích Václavu Hružovi, který viníky dopadl a dal k potrestání panu Oldřichovi z Rožmberka, jako nejvyššímu popravci v zemi. Smlouvou na Krumlově ze dne 20. prosince 1447 je Hruž propustil za náhradu 50 kop složenou jejich pány.

Pranostiky

Červenec nese parna, krupobití a medovice, jesti hojný na bouřky a vichřice.

Staví-li v červenci hromadu mravenci po kraji všude, tuhá zima bude.

Svatý Prokop hřiba nakop.

Svatá Markyta vede žence do žita.

Rosí-li v srpnu silně tráva, pěkné povětrí se očekává.

Když v srpnu moc hřímá, bude na sníh bohatá zima.

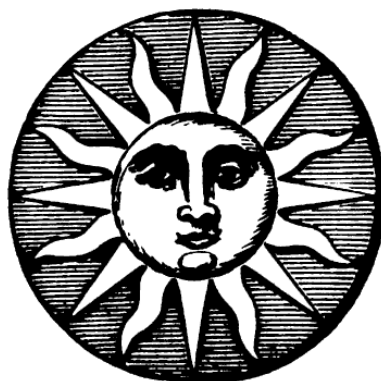
V srpnu-li máš hojně slunečnosti, budeš mít víno dosti.

Nejsou-li v srpnu hříby, nebude v zimě sněhu.

Na Marie Nebevztoupení prvních vlaštoviček loučení.

Na svatého Bartoloměje sedlák žito seje.

Na svatého Jana stěží čápi do tepla letí.

Z historie – dokončení ze str. 8

1473: Jan Držek ze Strpí

1474: Jan ze Strpí mezi svědky o jednání Racka z Kocova Budějovickými.

1477: Jan Držek (Drzek) ze Strpí byl jeden ze svědků při podpisu smlouvy ze 17. července 1477, kdy vodňanská obec prodala Kamenný mlýn Petru a Janu Zdeborovým.

1487: Jan a Jindřich ze Strpí byli svědky při smlouvě mezi Vodňanskými a Křetickými (r. 1489 Jan ze Zásruk a z Vlčetína, pán na Červené Lhotě, ustanovil svojí manželku Kateřinu ze Strpí poručníci svých dětí.)

1489: Jan ze Strpí a na Újezdě pečeti smlouvu sepsanou mezi Chvalem z Pohnání a na Protivíně s Krčskými.

1495: Jindřich ze Strpí pohání Jindřicha Kořenského před soud.

1498: Jindřich a Petr, bratři ze Strpí a na Čejeticích, přivěsili své pečeti na kšaft Markéty z Hrádku.

1512: Alžběta ze Strpí v registrech komorního soudu.

1521: červen – vладыka Jindřich Strpský ze Strpí přivěšuje svojí pečeti na list Jana z Rožmberka, převora křížovnického řádu.

V polovině 15. století se v tomto kraji zakupují Kořenští z Terešova. Tento vладыcký rod pocházel z Terešova na Plzeňsku a měl ve znaku černého kohouta s červeným hřebínkem na zlatém štítě. Petr Kořenský z Terešova byl hejtmanem krále Matyáše v Českých Budějovicích. Roku 1480 koupil Vihlavy a r. 1491 Újezdec nad Vltavou. Zemřel r. 1493 a byl pochován v kostele v Němčicích.

Jeho synové Jiří a Václav koupili r. 1520 panství Sedlecké za 1 150 kop a roku 1524 přikoupili Radomilice. V této době již pravděpodobně vlastnili Strpský statek.

Na den sv. Valentína roku 1540 dědil Strpí po Jiřím Kořenském z Terešova jeho syn Mikuláš.

1549: Diviš Malovec na Libějovicích poslal své lidi do Strpí a nechal z neznámých příčin zajmout a uvěznit dva poddané Mikuláše Kořenského. Ten 23. 10. 1579 potvrdil svým poddaným z Újezda a ze Strpí osvobození odúmrtí.

K majetku Mikuláše Kořenského z Terešova patřila ves Strpí a

Kváskovice, díly v Újezdě a ve Skalách. Dále lesy Strpské, Újezdecké, Skalské - totiž Kraví hora, Černý háj a Březovec. Rybníky: Strpskej velkej, (40 ha), dolejší pod ním (Mlýnský, 12 ha), Černý háj, rybníček plodový v Újezdě a dvoje sádky pod velkým Strpským.

Jindřich měl Albrechtice nad Vltavou a Neznašov. Šebestián Sedlec, tvrz se dvorem poplužním, ves s mlýnem, ves Hlavatce.

1557: Mikuláš Kořenský byl ve slavnostním doprovodu manželky Viléma z Rožmberka Kateřiny Brunšvicé po jejich svatbě.

1569: byl Mikuláš Kořenský z Křečovic purkrabím na Libějovicích

1577: Mikuláš Kořenský z Terešova prodal Strpí Vilémovi z Rožmberka, kterého jej připojili k Libějovickému panství.

Rožmberkové koupili Libějovické panství již v roce 1557 od Diviše Malovce. Po vymření rožmberského rodu 1611 byl majitelem libějovického panství na velmi krátkou dobu synovec Petra Voka Jan Zrinský. Po jeho náhlé smrti velmi krátce Švamberkové a po pobělohorské porážce získal výnosné libějovické panství císařský generál Karel Bonaventura Buquoy.

Ale o tomto rodu a dalších osudech poddaných až zase příště.

Jiří Louženský.

Kynolog radí ...

Soužití člověka a psa v moderní době

Pes je jedním z mála zástupců živočišné říše, který doprovází člověka po tisíciletí. V současnosti je Mezinárodní kynologickou federací v Bruselu registrováno téměř čtyři sta psích plemen., kdy v tomto počtu nejsou zahrnuta tzv. neuznaná plemena psů.

Využití psů všech ras je rozmanité - lovečtí, služební, záchranářští, lavinoví, doprovodní, saňoví, psi pro canisterapii, pro sportovní výcvik, pastevečtí, společenštitelé a hlídací.

I přes proces domestikace pes stále zůstává šelmou a to bez ohledu na plemeno či velikost psa.

Negativním rysem nynější doby jsou časté informace z médií o útocih psů na lidi, ale i o týrání psů ze strany člověka.... O výše zmiňovaných problémech již bylo napsáno a řečeno mnohé, byly naznačeny postupy jak takovým případům v budoucnu zabránit, ale to ukáže čas, jaká bude účinnost přijímaných opatření. Jedná se jistě o závažné problémy, které mají celospolečenský dopad, kdy příčiny těchto negativních jevů je nutno hledat pouze v jednání lidí ...

Jejich odstraňování bude určitě „během na dlouhou trať“, kdy rozhodující budou nejen právní, ale i morální aspekty.

Pes je dle současného českého právního řádu posuzován jako věc, kdy je toto mnohdy mylně chápáno, poněvadž některé majitele psů zajímá pouze vlastnické kritérium. Nutno si s plnou odpovědností uvědomit, že za svého psa zodpovídáme celou škálou povinností. Zde osobně vidím jednu z příčin současných popisovaných problémů. Celospolečenský dopad je v negativním smyslu ten, že poté vzniká u části veřejnosti odpor vůči psům a jejich majitelům, což je samozřejmě nespravedlivé vůči těm, kteří sbírají exkrementy po svých miláčcích, jejichž psi nikoho neobtěžují ani nenapadají., jsou alespoň vychovaní, dokonce vycvičení ...

Každý pes by měl mít alespoň základní výchovu, což je soubor základních požadavků na chování psa, aby se dalo hovořit o bezproblémovém soužití člověka a psa. Patří sem mj. chování vůči členům rodiny majitele, ale i k ostatním lidem, zvířatům, jiným psům atd. Mělo by být samozřejmostí, že pes je zvyklý na obojek a vodítko, měl by snášet takové úkony, jako si nechat otevřít tlamu od svého majitele (nutné např. ve veterinární ordinaci). Nesmí projevit agresivitu, když mu páníček sáhne do misky. Při náhledu ze širšího spektra se totiž ukazuje, že pes, který je agresivní vůči svému majiteli či jeho rodině se bude takto chovat i k ostatním lidem, kdy v takovém problému je za dveřmi.

Abychom psa alespoň slušně vychovali, musíme být především trpěliví a důslední. Důležitými kroky před tím, než si pořídíme psa, a to bez ohledu na plemeno jsou:

- objasnění si, proč si chci psa pořídít, za jakým účelem
- důkladné zvážení toho, jestli budu schopen psu zajistit veškeré odpovídající podmínky pro jeho držení, jedná se o živého tvora, což zabere denně nějaký čas

K dispozici je dost informací o jednotlivých plemenech, ať již v kynologické literatuře, na internetu, dost napoví návštěva kynologické akce - výstavy, výcvikové soutěže, potřebné informace můžeme získat i na kynologickém cvičišti.

Není rozhodující, budeme-li majiteli budoucího výcvikového či výstavního šampióny, domácího hlídače, psíka společenského plemene s průkazem původu či pouhého voříška, vždy bychom si měli, že je to živý tvor, který bude s námi nejméně deset let, kdy se o něj budeme muset denně postarat.

Jedinou naší odměnou ze strany psiho kamaráda bude vždy jen věrnost a láska. Myslím, že každodenní pohled do bezelstných psích očí je nejpersvědčivějším argumentem ...

Pokračování příště

Miroslav Ryneš st.
Kynologický klub Vodňany

Prima den.

Ráno to nevypadalo moc slibně. V sobotu 24. května byla obloha šedivá jako celý minulý týden. Přesto jsme se vypravili a v půl deváté jsme stáli s koly před Obecním úřadem v Čičenicích.

Při prezentaci jsme obdrželi mapku s trasou a účastnickou oranžovou stužkou. Kolem deváté hodiny jsme se se skupinkou asi 20 cyklistů vydali po vytyčené trase. Po necelé hodině jízdy už začalo z mraků vykukovat sluníčko a my jsme se napojili na „Naučnou stezku Zelendárky“. Je to moc pěkná oblast s nádhernými výhledy na šumavské nebo písecké vrcholy, plná výběhů pro koně a dobytek, viděli jsme i daňčí farmu nebo lovčího dravce, který plachtil vysoko nad loukou a pak se střemhlav pustil dolů a zmizel v trávě.

Ve Žďáru jsme byli asi nad očekávání brzy, protože jsme museli chvilku počkat, než dorazí paní hospodská, ale čekání nám vynahradila tím, že nám k tekutému pohoštění ohřála párky.

Neplánované překvapení nás čekalo v Tálíně, kde byl na své chalupě vášnivý kaktusář a bonsaista a byl tak hodný, že nám své skvosty ukázal. Z jeho skleníku a zahrady jsme byli všichni uneseni, někteří si hned domluvili další návštěvu. Příjemně naladěni jsme se vydali směrem k domovu. Cestou nám odpadaly drobné a celkem nepodstatné součástky, jako například blatník nebo šlapačka, ale my jsme vydrželi a šťastně dorazili do cíle – obecní hospody v Čičenicích, kde na nás čekal vynikající guláš, pivo, kafičko se zákusky, no prostě královská odměna.

Při pohledu do tváří všech účastníků cyklovýletu nešlo zkonstatovat jinak, než že to byl prima den.

Děk patří všem, kteří se na něm podíleli ať již organizačně nebo finančně, ale i těm, kteří se zúčastnili a stali se tak součástí příjemné atmosféry.

Pavel a Pavla Benešovi

Od našich myslivců

Plasty v přírodě

Před smčím říjí v roce 2005 byl v lokalitě, které se říká Na suchých lukách, v MS Strážka Čičenice, okr. Strakonice, spatřen nepřírozně se pohybující srnec odlišného žlutavého zbarvení od ostatní smčích zvěře.

Pohyboval se jen velmi pomalu o třech bězích. Pravý zadní běh nosil až ve výšce žeberní krajiny a běh se mu při poskocích pohupoval, ale země se nedotknul. Též paroží vykazovalo abnormalitu a po poradě s mysliveckým, hospodářem Václavem Petržílkou byl srnec určen k odlovu pro lovecké hosty.

Ukázalo se, že ulovení nebude jednoduché, neboť několik loveckých hostů srnec marně z posedu vyhlíželo nebo jen matně zahlédlo v hustém krytu mokřiny. Srnec ustupoval před ostatní smčích zvěří a velmi opatrný. Při snaze jej našoulat, krátkými poskoky vždy zmizel v rákosině, či ovesném lánu.

Nakonec se šťastným lovcem stal náš stálý lovecký host Alois Tesárek dne 5. 8. 2005 v hodinách. Srnec si doslova vyseďel, neboť o tuto trofej dlouho usiloval a dojížděl na čekanou od Prahy. Srnec po vyvržení vážil 10 kg a jeho věk byl odhadnut na

5 let. Na pravém předním běhu měl naraženou PET láhev směrem ode dna do hrdla. Spárek hrdlem projel, srnec jej již nevyzúl, takže mu zarostl a běh se deformoval do podoby, kterou můžete vidět na snímku. Toto se mu muselo stát již v mládí, protože běh byl nepřírozně protáhlý a v místě hrdla byl zaškracený. PET láhev zřejmě sloužila jako trychtýř (neměl dno), neboť celou láhev by srnec těžko prošlápl.

Též spárky byly velmi přerostlé, tím, že nebyly dlouhodobě používány. Srnec nepřírozně zapáchal z mokvajícího zduřelého svalku nad hrdlem lahve, které bylo zarostlé do zvěřiny. Na paroží je též patrné, že srnec velmi trpěl a dosud ještě v srpnu jsou viditelné zbytky lící a nepřírozný vývoj paroží. Při podrobnějším ohledání bylo znatelné, že nepoužívané klouby jsou ztuhlé a jakoby zkroucené a pravá kýta nebyla vůbec osvalená.

Kdo a kdy PET láhev v přírodě odhodil se již nedozvíme a dotyčný ani neví, jaké utrpení svou lidskou neohleduplností zvěři způsobil. *František Holát, snímky Karel Burda*

Vážená redakce,

dovoluji si reagovat na vaši výzvu „Pište!!!“ v prvním čísle Čičenického hlasatele a to na článek Mysliveckého sdružení Strážka Čičenice k odstavci o činnosti brigádnické.

Můj příspěvek je pouze drobnou připomínkou nebo glosou, nikoliv kritikou jistě bohubilé práce tohoto sdružení, mezi jehož členy mám své přátele a známé.

Dovoluji se tedy dotázat, zda by nebylo možné při výstavbě nových krmelců, posedů a kazatelen likvidovat ty, které již do sloužily? Procházíme-li krajinou, všimneme si, že vedle husté sítě fungujících zařízení visí ze stromů nebo se povaluje na zemi ještě více starých, zborcených posedů a s nimi související vybavení, eternit, plechy, sedačky z aut, zbytky koberců atd. atd.

A tak si myslím, že z estetických důvodů, pro úctu k přírodě a možná i pro bezpečnost dětí by bylo možné, když již jsou členové sdružení s technikou v terénu, tuto práci navíc provést.

Přeji členům sdružení mnoho úspěchů a zdraví.

Jan Nováček

Z ř i z o v a t e l

Obecní úřad Čičenice

čp. 79

387 71 Čičenice

E-mail: oucicenice@centrum.cz

tel./fax: 383 381 101

Příspěvky a inzerci můžete rovněž zasílat

na:

lachka@centrum.cz

Pod pokličkou

Muffiny - rychlé

1. *Muffiny mohou být neutrální, sladké, slané, pikantní.*
2. *Podáváme nejen k čaji, pivu, vínu, jako součást bufetu, ale i při jiných příležitostech.*
3. *Mohou být připraveny z různých druhů těsta, ale nejčastěji jsou to rychlá třená těsta.*
4. *Pečeme v papírových košíčcích, kovových formičkách nebo na speciální plechu s povlakem proti přichycení těsta.*
5. *Formičky musíme dobře vymastit.*
6. *Plníme je těstem do 2/3 - 3/4 výšky (obvykle 2 lžice těsta).*
7. *Pečeme v troubě předehřáté na 180 - 200°C po dobu 20 - 25 minut.*
8. *Po vyjmutí z trouby necháme 5 - 10 minut vychladnout.*
9. *Pak vyklopíme, cukrujeme, zdobíme, obkládáme nebo rovnou podáváme.*

Základní těsto - asi 12 ks

2 šálky polohrubé mouky (nebo 1 šálek polohrubé mouky a 1 šálek celozrnné pšeničné mouky), 2 lžice cukru, 1 lžice kypřicího prášku, 1/2 lžičky soli, 1 vejce, 1 šálek mléka, 1/4 šálku rostlinného oleje (1 šálek = 1/4 l)

V míse promícháme mouku, cukr, prášek a sůl. Vejce rozšleháme s mlékem a olejem a najednou přidáme do moučné směsi. Jen krátce promícháme. Plníme do formiček a pečeme asi 20 - 25 minut při 180°C.

Varianty:

Jablečné

Přidáme 1/2 lžičky skořice a 1 drobně pokrájené jablko.

Broskvové s pekanovými ořechy

1/2 šálku sušených broskví a 1/2 šálku sekaných pekanových ořechů

Datlové s vlašskými ořechy

1/2 šálku sekaných datlí a 1/2 šálku sekaných jader vlašských ořechů

Citronové s mákem

1 1/2 lžičky sušené citronové kůry 1/2 šálku máku

Čokoládové

1/4 šálku kakaa a 1 šálek hrubě nastrohané čokolády

Pomerančové

Přísady, jak je popsáno, ale vezmeme 1/4 šálku cukru, zredukujeme mléko na 3/4 šálku + 1/4 šálku pomerančové šťávy a 1 lžice pomerančové kůry.

Borůvkové

Příprava jak popsáno, avšak vmícháme 1/2 šálku cukru a 3/4 šálku mražených neslazených borůvek.

Surprise

Formičky naplníme těstem jen do poloviny, pak dáme lžičku marmelády dle oblíbenosti a doplníme těstem.

Chcete udělat radost svým blízkým ?

Má někdo z vašich blízkých narozeniny, nebo nějaké jiné výročí?

Máme pro Vás jedinečné řešení.

Darujte svým blízkým velmi žádané **PUZZLE s vlastním originálním motivem.**

PUZZLE formátu A4 - 185,- Kč, formátu A3 - 285,- Kč

Vyrobíme pro Vás také jakékoliv samolepky podle Vašeho přání.

Dodáme potištěná kvalitní bavlněná trika, černá, bílá, barevná s Vaším vlastním motivem za opravdu přijatelné ceny.

Můžete volat **724-213 058** - slečnu Veroniku Mrázovou, nebo posílat vlastní motivy a obrázky, (např. fotky z dovolené, fotky vnoučátek, školní foto, tabla, atd.) na e-mail: ronexg@seznam.cz